

[Prieme.]

endelig, hvilket vel skal forstaas saaledes, at de Sager, der har været forelagt Valutaankenævnet, ikke kan forelægges Domstolene til Afgørelse. Jeg maa paa det bestemteste protestere herimod. Det kan ikke være Meningen, at Ministeren her skal tiltage sig større Magt og Myndighed, end Domstolene har her i Landet. Mon Ministeren ikke ogsaa selv er klar over det urimelige heri? Skal den omhandlede Bestemmelse gennemføres, maa det i hvert Fald kræves, at Valutaankenævnets Møder bliver offentlig tilgængelige, og at enhver Klager bør have Lov at møde for Nævnet.

Om Ministerens udvidede Beføjelse til at gribe ind over for urimelige Prisstigninger har jeg allerede gjort nogle Bemærkninger, men jeg vil i Tilslutning hertil minde om den Aftale, der blev truffet mellem Ministeren og Frugtbranchen om den Avanceberegning, der maatte finde Sted. Naar man gaar ud fra Tildelingsgrundlaget i 1931, saa fastsætter man, at hvis der tildeles mellem 41 og 50 pCt. af Importtallet, saa maa Importøren tjene 10 pCt. og Grosseren 15 pCt. Man fastsætter herefter en stigende Skala, efter som Tildelingen er henholdsvis 31—40, 26—30, 21—25, 16—20 og til Slut 11—15 pCt., i hvilket Tilfælde Importøren maa tjene 30 pCt. og Grossisten 40 pCt.

Ministeren har altsaa her selv godkendt, at jo mere Importen af en Vare begrænses, jo højere Avance er det berettiget og nødvendigt at tage, og Ministeren har godkendt, at der tages indtil 3 Gange saa høj Avance, som man maatte tage, hvis Importen var Halvdelen af det, den var i 1931. Jeg synes derfor, at Ministeren skylder en nærmere Forklaring paa, hvad han egentlig forstaar ved urimelig Prisstigning.

I § 12 udvides Straffebestemmelserne paa ny, og jeg vil gerne igen, som jeg har gjort det tidligere, advare imod den gamle Bestemmelse om, at man kan berøve en Borger hans Ret til at drive Næring. Det er efter min Opfattelse en ganske utidssvarende Bestemmelse, som gaar fuldstændig paa tværs af de Bestræbelser, man ellers i den juridiske Verden gør sig for at aabne Muligheder for en domfældt, der har lidt sin Straf, til paa ny at skabe sig en Levevej.

Endelig vil jeg til § 13, i hvilken Lovens Gyldighed forlænges indtil Udgangen af 1938, sige, at jeg for mit Vedkommende ikke nærer Tvivl om, at vi faar Loven at se her i Rigsdagen længe før dette Tidspunkt, og

man havde sikkert gjort klogere i ikke at forlænge denne Lovs Gyldighed.

Ser man paa Situationen i det hele, som den har udviklet sig, maa jeg sige, at jeg misunder ikke den Minister, som fortsat klamrer sig til og stadig udbygger det nuværende System. Trods fem Aars Regulering staaer Nationalbanken valutamæssigt set betydeligt svagere, end da Systemet indførtes. Selv i Aar, hvor Eksporten vil blive forøget med ca. 100 Mill. Kr., og hvor vi største Delen af Aaret har nydt godt af den store Høst i Fjor, vil det vise sig, naar Resultatet for de to sidste Maaneder foreligger, at Stillingen end ikke i Aar er forbedret væsentligt. Vi har her i Landet en Arbejdsløshed, der i Øjeblikket nærmer sig de 100 000. I Norge og Sverige er Tallene ikke tilnærmelsesvis saa store; fra Sverige, der har omtrent dobbelt saa stor en Befolkning som Danmark, har jeg lige set en officiel Indberetning, hvori det bl. a. meddeles, at Antallet af hjælp søgende arbejdsløse er ca. 20 000, at Arbejdsløshedsprocenten inden for Fagforeningerne er ca. 8 pCt., det vil sige, at det svarer til Tallene i 1927, da Arbejdsløshedsproblemet endnu ikke var opstaaet.

Helt ind i socialistiske Kredse tror jeg derfor ogsaa, at man er klar over, at Systemet ikke kan holde, og jeg vil i denne Forbindelse gerne slutte med, hvad Professor Warming den 2. November udtalte ved et Foredrag i „Socialvirke“. Professorens udtalte:

„Ordnningen medfører, at vi aarlig sætter 80 eller 100 Millioner til, fordi Handelen er i Spændetrøje. Den Frihed, vi nu giver Handelen, er mindre end den, det gennemførte socialistiske Samfund vilde yde Industriens og Handelens Folk.

Nu er jeg ikke bange for Staten, men jeg har altid holdt paa, at den skal gøre Gavn. Gør den sig blot gældende, maa den passe sig selv. Til Trods for, at jeg fra min Ungdom har været ret socialistisk indstillet, er jeg ked af alt det Kludder, Staten har fremkaldt ved de senere Aars Ordninger.“

Og Professoren sluttede:

„Vi skal ikke lappe paa Valutacentralen, men helt bort fra den. Maaske har den haft sin Betydning som Nødhjælp en kortere Tid, men Systemet er dyrt, trættende og demoraliserende.“

Det er en kendt Nationaløkonom og Professor ved Universitetet — det tæller maaske ikke saa meget —, men det er ogsaa